

RIDDEREN.

Vaudeville i 1 Akt af Erik Bøgh.

(1859. Kasino.)

Allegretto.

Svensk Vise.

I. Emilie

1. Det er gru - somt at en stakkels Pi - ge skal gaa hen og gi' sit Hjer-te
 2. Skal jeg ta' ham? Ja, nu vil jeg tæl - le her paa Knap - per - ne. I vær - ste

1. bort. Det er rædsomt, men hvad skal man si - ge: at be - hol - de det, ja det er ogsaa
 2. Fald, Saa be - hø - ver det jo ej at gjæl - de: skal, skal ik - ke, skal, skal ik - ke, skal jeg

1. haardt. Aa det slaar, det slaar saa u - ma - neer - ligt skal han ha' i det, el - ler skal han
 2. skal Naa jeg skal - ja det for - an - drer Sa - gen, det er ik - ke længer mig, som

1. ej? Si - ge ja, det er saa ri - si - ker - ligt og det ervaasvært, saa svært at si - ge Nej!
 2. vil! Jeg er tvun - gen, det er klart som Da - gen, jeg maa finde mig i Skæb - nen, jeg slaar til!

Andantino.
Eruen.

Kunzen.

„Jokalen.“

II.

1. Kom kun hid min gæ - ve Her - re! Lad os se, om Du har
2. Du har Alt, ja Alt at fryg te, in - gen Skaan - sel ven - ter

1. Mod! Slig en Kamp er me - get vær - re end at vo - ve Liv og
2. Dig. Du kan stor - me el - ler flyg - te, det for an - drer Sa - gen

1. Blod. Du er stærk, det vil Dig fæl - de, thi som Rid - der kæmpe du maa. Jeg er
2. ej. Selv om jeg til - sidst blev fan - gen, saa blev du i Læn - ker lagt, Og naar

1. svag, det er min Væl - de, thi jeg er Dame, det hu - sker Du paa.
2. Du sang Sej - ers san - gen, da vandt jo jeg, da var du i min Magt.